

There are no translations available.

2. Educarea caracterului cu ajutorul *aventurii programate*

Toate statisticile arată că societatea și națiunea română sunt codașe din punctul de vedere al competitivității internaționale. După părerea multor analiști, cauza acestei slăbiciuni este lipsa „caracterului” la marea majoritate a concetățenilor, și nu lipsa competențelor profesionale.

Este vorba de lipsa „educației” (morale), nu de lipsa „instrucției” (științifice etc.).

Chiar dacă se poate discuta cât de mare sau de mic este gradul de competitivitate al românilor, în speță al absolvenților sistemului nostru de învățământ, din punctul de vedere al pregătirii lor profesionale, e însă indiscutabilă lipsa generalizată a unor trăsături de caracter cum ar fi: politețea, hărnicia, perseverența, rezistența, cinstea, demnitatea, responsabilitatea, solidaritatea, toleranța, altruismul, curajul, creativitatea, patriotismul și altele. La concetățenii noștri este spectaculos contrastul dintre preponderența preocupărilor pentru interesul personal și lipsa oricărei înțelegeri pentru avantajele intereselor comunitare.

În plus, la majoritatea populației este de remarcat nivelul extrem de scăzut al capacității de efort fizic, din cauze ca: sedentarismul, obezitatea și lipsa de educație igienică, care fac, printre alte nenorociri, ca românii să fie spectatori și nu practicanți ai sporturilor de sănătate.

Din păcate, din informațiile media rezultă că toate eforturile și inițiativele din ultima vreme pentru reformarea învățământului românesc s-au referit (aproape) numai la componenta instrucțională și deloc la cea educațională, a formării caracterului.

Eu consider că **formarea caracterului tinerilor** este problema prioritară a învățământului nostru, fără de care însușirea oricărei științe sau competențe profesionale poate fi în cel mai bun caz doar o pierdere de vreme, iar în cazul mai rău – un dezastru social. Fără o măsură drastică în acest sens, românii riscă să devină (sau să rămână) servitorii școliți ai europenilor!

Pentru popularizarea noilor forme de educație fizică am publicat câteva cărți tehnice:

Aikido – Calea armoniei (Editura Apimondia/ 1990); **Taijiquan – Calea perfecțiunii** (Editura Apimondia/ 1994);

Manual de supraviețuire

(Editura Amaltea/ 2001);

Team-building

(Editura Amaltea/ 2005);

Aikido pentru toți – **Proiectul: Un Dojo în fiecare școală românească**

(Editura Universității din București/ 2007). Temele tratate în aceste cărți se înscriu într-un sistem educativ bazat pe folosirea

aventurii educative

În sit veți găsi câteva amănunte despre subiectele enumerate mai sus.